

lovala pa mu obljubljala, da ga ne bo več tepla, če bo priden. Pa ni vse nič pomagalo. Ko so se začeli doli na cesti zbirati otroci in so še odrasli prihajali pred hiše in gledali, kaj se godi pri Tonu, je bilo Poloni neznansko žal, da se je spozabila nad otročkom in se tako dala ljudem v zobe, kako je trda in neusmiljena z nedolžnim nebogljenčkom.

Tudi Tonu je bilo nerodno. Tedaj je pogledal v medenko in videl, da je tam na koncu veje, ki bi jo s tal lahko dosegel, ena hruška že lepo rumena. Nič ni rekel, segel je po njej, jo utrgal in jo pomolil Toncu.

Mali je z obema ročicama hlastnil po njej in pri priči pozabil jokati. Polona je bila vsa vesela, da ji je mož tako lepo potolažil otroka, in oddahnila se je, ko so se radovedneži porazgubili tam doli s ceste.

»Viš, Tonca, če boš priden, boš vsak dan zdaj jedel hruške! Poglej, koliko jih je!« se mu je podobrikala Polona in pokazala na drevo.

»Dobre hruške, boljše ko bob!« ji je povedal Tonca in pokazal medenko; ogrizena je bila že od vseh strani, kakor bi jo oglodal polh, zakaj Tonca ni imel večjih zobkov ko ta sladkosnedi godrnjač, ki so mu Polonine medenke tudi dišale.

»Ali bi rad še katero?« ga je vprašal Tona, ko je videl, da je do peška objedel hruško in ni vedel, kaj bi napravil z otrebkom.

»Tisto vrzi kar proč, da se ne zadaviš!«

Poslušal je mater Polono, zagnal otrebek v travo, potem pa se z ročicama potrepljal po trebuščku.

»Tonca zdaj sit!« se je pohvalil.

»Prav je, da si sit, samo siten več ne bodi!« je dejala Polona in šla h klopi, kjer jo je čakalo v čebru namočeno perilo. Tona pa se je vrnil v izbo in pri svojem delu požvižgaval.

Hruška medenka pa je bila posledj dan za dnem večja skušnjava za Tonca, dokler se ni v njej prečudno odločila usoda njegovega življenja.

(Dalje.)

Fr. K.

Pomladna.

*Sonce spet prijazno sije,
novo nam življenje klije.*

*Cvetje novo pesem poje,
pesem čista, sveta to je.*

*Praznik polja je poljubil,
ptičke v gozdu je zasnužil.*

*V zemljo in nebo udarja,
ne prestraši se viharja.*

*Mi z Marijo se igramo,
v sredi Jezusa imamo.*